

ידיעות בית הגלגלים

פברואר 2005 אדר א' תשס"ה	יוצא לאור בחסות "ידיעותיבון"	עורך אחראי: יואב לין	מנכ"ל: אברמי טורם	היו"ר: עו"ד אביעזר גרואר	יוצא משנת 1987	עיתון בית הגלגלים אגודת ש"י
-----------------------------	---------------------------------	-------------------------	----------------------	-----------------------------	-------------------	--------------------------------

מתגלגלים עד הרשת

האתר הרשמי. יש גם פורום לחניכים ומדריכים

אתר המשחקים. החניכים השתתפו בבחירת המשחקים ובעיצוב

האתר הרשמי של בית הגלגלים עלה לרשת:
www.beitgalgalim.org.il • ויש גם אתר חדש עם משחקים נגישים:
<http://games.cet.ac.il/cetgames>

המשחק מתחיל

אתר חדש עם משחקים נגישים עלה לאחריהם לרשת:
<http://games.cet.ac.il/cetgames>
 אפשר להתמודד מול חבר במחשב רחוק, חבר שיושב ליד אותו מחשב או לבד מול המחשב. באתר יש אפשרויות שמיעה למתקשים בקריאה וכן סריקה אוטומטית, לטובת מי שמתקשים להפעיל עכבר.
 המשחקים המוצעים: דמקה, רברסי, משחק הזיכרון וט" בעות האנוני. בהמשך מתוכננת הפקה של משחקים נוספים.
 האתר הופק על ידי מטח (מרכז טכנולוגיה חינוכית) ועמותת אשלים. אנשי המחשבים התייעצו עם נציגים מבית הגלגלים, שהשתתפו בבחירת המשחקים המתאימים וגם הביעו את דעתם על העיצוב, על מנת שיהיה להם הכי נוח.
 אז עכשיו כולכם מוזמנים להיכנס לאתר המשחקים הנגישים, להשתעשע, להעביר את הזמן בכיף וגם להכיר חברים חדשים דרך המחשב.

עוד כתבות על אינטרנט ומחשבים - נשער האחורי

כמו כל אירגון רציני שמכבד את עצמו, גם לבית הגלגלים יש מעבשיו אתר אינטרנט רשמי.
 אם עד היום היו ברשת כל מיני אתרים שקשורים לבית, למשל לפרוייקט ההשמה ולסניף דרום, הרי שמעכשיו יש גם אתר רשמי לאגודת ש"י כולה.
 האתר כולל מידע על האגודה והמטרות שלה, עדכון על פעילויות בשבתות, חוגים וקייטנות, חדשות מהסניפים השונים, דיווח על פרוייקט ההשמה, פירוט בעלי תפקידים, התייחסות לנושא ההתנדבות, רשימת אותות ופרסים, פנייה לתורמים ופורום לחניכים ומדריכים. גם העיתון שאתם מחזיקים בידכם כרגע מופיע באתר במלואו.
 אז חבר'ה, תיכנסו לאתר החדש לראות מה קורה בבית של כולנו: www.beitgalgalim.org.il
 אתם מוזמנים גם לבקר באתרים הוותיקים שקשורים לבית:
 פרוייקט ההשמה: www.hasamabg.co.il
 סניף דרום: www.amirim.net/bhag
 קורס המחשבים "לגלגל עם ראש":
<http://liglosh.cet.ac.il>
 "מקום משלנו", קהילת נוער עם מגבלות פיזיות:
<http://big.cet.ac.il>

הבית בהרצליה:
 הדיון בנוסות ותמיכת הח"כים
 • עת' 3

תגובה מהגליל:
 תנו קצת כבוד למדריכים החדשים
 • עת' 2

החג הכי מדליק • עת' 4-5

החיילת הכי אמיצה • עת' 3

מפגש היסטורי:
 הג'מוסים מירושלים
 וכן מחזורים
 • עת' 2

מדברים מהשטח:
 העיתונאים מהוגב
 עברו לרדיו
 • עת' 6

הבית החדש בדיון בכנסת

ועדת העבודה לשכנים בהרצליה: "הסירו את ההתנגדויות להקמת מקום קבע לבית הגלגלים" נציגי האגודה: "המתנגדים מורידים את ערך הדירות, לא אנחנו"

הגלגלים – להזמין את המתנגדים שוב לערב של דו שיח; למתנגדים – לבוא לערב כזה ובעקבותיו להי סיר את ההתנגדויות; לעירייה – לקבל החלטה משיקולים מקצועיים וחוקיים לגבי מתן השטח לבית הגלגלים, כדי שהפעילות המבורכת תוכל להימשך.

צילומים: דן ביליטין, פיר תורגמן, יריב כץ

ח"כ גלאון. מדובר ברשעות ודעות קדומות

רות, פחדים ודעות קדומות".
גרמן ציינה שוועדת ההקצאות תתכנס בסוף החודש לדון בהתנגדויות, והיא מקווה שיוחלט לאשר את מתן השטח לבניית הבית החדש.
בסיכום הדיון יצא יו"ר הוועדה בקריאה: לבית

בנושא הבית החדש וההתנגדויות תושבי השכונה, הגישה ח"כ זהבה גלאון הצעה לדיון רחוף. ועדת העבודה, הרווחה והבריאות, בראשותו של ח"כ שאול יהלום, דנה בנושא.

בדיון השתתפו ראש עיריית הרצליה – יעל גרין, נציג התושבים – אריה פרנקו, ואת בית הגלגלים ייצגה משלחת של כעשרה חברים, מתוכם נשאו דברים היו"ר אביעזר גרואר, אמיר פישר וא"נ וכי.

סיפרנו לוועדה על האהרה הרבה לה אנחנו זוכים מרוב תושבי השכונה, והרגשנו שכל ניסיונות ההי דברות עם התושבים המתנגדים נענו בסירוב מוחלט. אני אמרתי בדברי בין היתר: "התושבים המתנגדים הם אלה שמורידים את ערך הדירות בשכונה, לא אנחנו".

קו ההסברה של המתנגדים שונה במעט, ולפי דברי ריו של פרנקו: "אין לנו שום דבר נגד הנכים או נגד בית הגלגלים, אנחנו רק טוענים לזכות ראשונים על השטח. אם ועדת הקצאות הקרקע תקבל החלטה כחוק, נקבל את הנכים בזרועות פתוחות".

היו"ר שאול יהלום תקף: "אתה לא יכול מצד אחד להגיד 'אני אוהב אותם', ומצד שני להגיד 'אבל אני לא רוצה לראות אותם לידי בשכונה'".

ח"כ גלאון הוסיפה: "זו חרפה שיש תושבים בהרצליה שמתנגדים לכך שבית הגלגלים יוקם, זאת מסיבות גדולות ואסתטיות. מדובר ברשעות, בר

מאת עמית אונג "ידיעות בית הגלגלים"

התוכנית להקמת בית חדש לבית הגלגלים בהרצליה עלתה לדיון בכנסת. בעקבות הכתבה שפורסמה ב"ידיעות אחרונות"

ראש העיר גרמן. מקווה לאישור בסוף החודש

ח"כ יהלום. הפעילות המבורכת צריכה להימשך

סיירות או לא להיות

מה משותף לחמור שמכין שמן זית, כד שצריך להדביק ואדי מרק ירקות? איך לא ניחשתם, חוג סיירות בגליל, כמוכן

מאת אלמוג חזן ומתן "ידיעות בית הגלגלים"

בחוג סיירות בסניף גליל יש שבעה משתתפים נלהבים, והוא מתמקד בפעילויות של התמצאות במרחב ובספורט באזור.

החוג מועבר על ידי המדריכות קרן ואיילה. בפעילות אחת נסענו לכפר מעיליה (ישוה קרוב למעלות) לבית הבד העתיק ביותר בארץ, וראינו כיצד מכינים שמן זית. התהליך מתבצע על ידי חמור שמסובב אבן על הזיתים, וכך נוצר השמן.

בפעילות נוספת נסענו ללוחמי הגטאות לאמת המים ולמדנו על אר-כיאלוגיה. היינו צריכים למצוא כד עתיק, שהוחבא במקום מבעוד מועד. לאחר מכן חזרנו לבית הגלגלים והרכבנו את הכד.

בפגישתנו האחרונה הכנו מרק ירקות ונוכחנו לדעת שהעבודה במטבח יכולה להיות כל כך כיפית. הפעילות של חיתוך הירקות מרגיעה במיוחד. הידיעה שאתה זה שמכין את האוכל של עצמך משפרת את הביטחון, הקואורדינציה וההרגשה הכללית.

את המרק הכנו כדי לראות איך אדי המרק הופכים למים. למדנו משהו חדש ומלהיב במיוחד: העננים הם בעצם מים במצב של גז. אין ספק שהפעילות הזו גרמה לפחות לאחד מאיתנו לרצות ללמוד ביולוגיה.

ישראלה בבקום ביום הגיוס. תחושת הצלחה

שלא רוצים בכלל לשרת בצבא? "כל אחד והאידיאולוגיה שלו. אני לא אגיד לאף אחד באיזו דרך לבחור. יש לי חברה טובה שלא עושה צבא, ואני לא שופטת אותה".
מה ההורים אומרים?
"הם תמכו בי והאמינו בי. אפילו כשעזבתי את הבית ועברתי לגור עם אחותי הם לא התנגדו. הם מתקשרים כמה פעמים ביום לוודא שהכל בסדר".
ומה אימרים החברים שלך מבית הספר?
"הרוב מאוד שמחו שהתגייסתי, אבל היו גם כאלה שאמרו שאני פראירית. החברים שלי היו מאוד מעורבים במה שעברתי, ועידכנתי אותם בכל מה שקורה לכל אורך התהליך. הם היו נורא מתעצבנים אם הצבא לא היה מקבל אותי, כי מבחינתם אני כמו כל אחד אחר".

למדת כבר את השפה הצבאית? "לאט לאט אני לומדת. המפקד שלי מדבר אלי בקודים, ואחר כך אני שואלת את אחת החיילות מה הוא אמר".
מה את מאחלת לעצמך בשנתיים הקרובות?
"שיהיה שירות קל ומהנה, שתהיה לי עבודה מעניינת ומספקת ושאתי אכיר המון חיילים".
יש לך מחשבה מה תעשי אחרי הצבא?
"קודם כל טיול לחו"ל. אולי ללמוד ולהוציא תואר. לא יודעת איזה תואר, יש לי שנתיים לחשוב על זה. בקיצור, מה שכל חייל משוחרר עושה".

התנדבה לצנחנים

ישראלה טסמה נלחמה במשך שנתיים בכירוקרטיה צבאית אינסופית, כדי שיאפשרו לה להתנדב לצה"ל. המשימה הבאה שלה: לדאוג לנגישות בבסיס. עם כזאת דבקות במטרה, בטח גם בזה היא תצליח

מאת מערכת הרצליה "ידיעות בית הגלגלים"

ישראלה טסמה התגייסה לצבא לפני מספר שבועות, והיא משרתת בצנחנים, לא פחות ולא יותר. התפקיד שלה: עוזרת לקצין הטרור של הפל"ס (פלוגת סיוור) בבסיס בית ליד.

היא עברה שנתיים של מאבקים מול הצבא בדרך לגיוס, ומתברר שהעקשנות בהחלט השתלמה. זה מה שנקרא דבקות במשימה.

נתקלת בהרבה קשיים בדרך לגיוס? "עבר המון זמן מאז שקיבלתי את הצו הראשון. בפעם הראשונה שבאתי ללשכת הגיוס החיילים אמרו לי: 'מה את עושה פה, את יכולה לחזור הביתה'. לא בחנו אותי, לא דברו איתי פשוט שלחו אר"ת משם. נורא נעלבתי. הגשתי בקשה להתנדב, והייתחלתי לחפש מקום להתגייס אליו".

איך מחפשים מקום להתגייס? "מדברים עם אנשים שהיו בצבא, והם מדברים עם אנשים שהם מכירים. בסוף הציעו לי כמה תפקידים, והייתי צריכה לבחור ביניהם. בחרתי להתגייס לצנחנים".

עשית טירונות לפני שהגעת לבסיס? "טירונות של ארבעה ימים, שכוללת בעיקר הרצאות".

מה בדיוק בולל התפקיד שלך היום? "אני עוד בתחילת הדרך, ובינתיים מטילים עלי כל מיני פרויקטים. המשימה הראשונה שנתנו לי היא לעדכן את כל כוח האדם של הפלוגה".

הבסיס שלך נגישי? "יש נגישות בחלק מהבסיס. אבל בגלל שאין לי אישור לישון במקום, הם פטרו את עצמם מלסדר נגישות במקומות מסויימים".
למה לא מסכימים שתישנו בבסיס, כמו כל חייל אחר?
"אין שום בעיה. המפקד שלי יודע שיש לנו צרכים, ויודע לנהל את זה".

"תרמתי המון, ותרמתי יותר"

לאורה. "הרגעים הקטנים והאינטימיים הכי ריגשו אותי"

שבת כבר בקבוצות הצעירות. ויש משהו שרצית להשיג ולא הספקת? "יש הרבה דברים, אבל מי שנמצא ביצירה מתמדת, תמיד יש עוד משהו שהוא לא הספיק". מה הבעיות הקשות שהיית צריכה להתמודד איתן?

"קשה במיוחד להשלים עם מציאות שאי אפשר לשנות אותה – לא חשוב כמה תקציב יש וכמה עבר דה משקיעים. גם רגעי האובדן של חברים יקרים קשים מאוד. ליד זה הכל נראה קטן".

למה בעצם את עוזבת? "חמש שנים זה זמן ארוך, ואני חושבת שטוב לעשות שינויים בחיים וללכת לאתגרים חדשים". איזה טיפ יש לך למנהל הבא שיחליף אותך? "לקחת עוזר".

את יודעת כבר מה יהיה התפקיד הבא שלך? "עדיין לא, אבל אני מבטיחה לספר". מה הדברים שאת לוקחת איתך מכאן לחיים? "להסתכל על דברים בפרופורציה, וכשאתה באמת מאמין במשהו – לא לוותר".

תחזרי לבקר? "בטח, אם תזמינו אותי. אני מאוד מקווה לשמור על קשר עם הבית, אבל העיקר זה לשמור על קשרים עם האנשים שפגשתי כאן".

אחרי חמש שנים כמנהלת סניף הרצליה, לאורה קורטן מסיימת את תפקידה. "רגעי השמחה וגם הזמנים הקשים השאירו חותם בליבי", היא אומרת

מאת חברי מערכת הרצליה "ידיעות בית הגלגלים"

"אחד הדברים שהכי קשים לי בחיים זה פרידות, והפרידה הזאת לא תהיה יוצאת דופן, כנראה", כך אומרת לאורה קורטן, מנהלת סניף הרצליה, שעזרה וזכתה את בית הגלגלים אחרי חמש שנים.

לאורה: "יש לי המון רגשות מעורבים לקראת סיום התפקיד. מצד אחד, בטח שאני עצובה, ומצד שני אני יוצאת מלאה סיפוק, עם המון דברים שאני מבינה אחרת. הדברים שעברתי עם כל אחד מהחניכים, רגעי השמחה וגם הזמנים הקשים, השאירו חותם בליבי".

מה הרגעים הכי מיוחדים שהיו לך כאן? "היו המון. לצד הפרוייקטים הגדולים, שהיתה בהם השקעה עצומה, יש גם רגעים קטנים ואינטימיים. למשל, שיחה אישית עם תניך או הורה – אלה הדברים שהכי ריגשו אותי".

מה ההישגים הגדולים של השנים האחרונות?

לאורה בריקוד סוער עם חניכים ומדריכים

פאז ועד היוזם

מפגש היסטורי: הג'מוסים מירושלים נפגשו עם מדריכי העבר של הקבוצה. היוזמים

והמפיקים היו החניכים עצמם

כיום שלא משתייכים יותר לקבוצה, אם זה באימייל או בטלפון, וכן להזמין את כל המדריכים והחניכים הנוכחיים. גייסיטי מספר חניכים שיעזרו ביצירת הקשר עם המוזמנים. זו היתה משימה קלה יחסית.

אבל אז בא הרגע שהייתי צריך למצוא מקום פנוי לקיום האירוע. חשבתי שכל ההפקה הגדולה הזו נופלת, אבל כעבור שבועיים, בעזרת כמה אנשים טובים, מצאתי מקום מותאם ומתאים בדיוק לצרכים שלנו.

מה שנותר זה רק לסגור את הלוגו הצפוף של הערב ולהחליט איך בדיוק הפעילות תיראה. בגלל שמטרת המפגש היתה בעיקר להגדיל את העצמאות של החניכים, כל אחד היה צריך לדאוג לעצמו להסעה, ולא לחכות שאני או המדריכות האחראיות נדאג לו.

תחילה נושא ההסעות היה קשה ומסובך, אך לבסוף כל מי שהיה חשוב לו להגיע, מצא בדרך כלשהי הסעה.

לאחר חודש של אירגונים והכנות, ב-30.12 בשעה 19:00 בערב, האירוע הגדול יצא לדרך. למרות האחרים הקלים בלוח הזמנים, אני חושב שהאירוע היה מוצלח. היה פשוט מרגש ונהדר לראות שוב את כל המדריכים.

בקיצור, אנשים, אני חושב שאחרי אירוע כזה אפשר וצריך להוריד קצת מהעומס על המדריכים ולקחת על עצמנו החניכים קצת יותר אחריות לקבוצה שלנו, ולהיות יותר מעורבים באי-הגון הפעילויות בבית הגלגלים.

ולבסוף, ברצוני להודות לכל המעורבים באירוע על העזרה הגדולה, תודה רבה!

ולתעדכן, לאחר תקופה כה ארוכה שלא התראינו.

אחרי התלבטויות קשות החלטתי לקבוע תאריך למפגש ההיסטורי ולהתחיל להריץ את העניינים. היתה לי מטרה: שהאירגון יהיה כמה שיותר תר על החניכים, ולא באחריות המדריכים. אני סבור שיש בנו את הכוח להרים ביחד אירוע, לא חר היכרות כה ארוכה.

בשלב הראשון הייתי צריך למצוא את המדריכים

מאת שובל כהן "ידיעות בית הגלגלים"

לאחר שש שנים שקבוצת הג'מוסים קיימת, נזכרתי בכל המדריכים שהיו לנו במשך השנים, ואיך הפכנו מילדים למבוגרים במהלך תקופה זו. כך נולד הרעיון של מפגש, שבו כל המדריכים כיום בקבוצה ייפגשו איתנו, כדי להשלים פערים

שובל מתחזה לשיכור בטיול לעין כמונים. להשלים פערים עם מדריכים ותיקים

תגובות

לא לעשות צחוק

תגובה ביקורתית לכתבה "איך לזהות מדריכים חדשים", שפורסמה בגיליון הקודם של "ידיעות בית הגלגלים":

גם אם זה כתוב בהומור, זה עדיין פוגע. למדריכים חדשים מגיע יחס של כבוד. יש דברים שלא ראוי לצחוק עליהם.

הכתב עושה צחוק ממדריכים חדשים שרוצים להשקיע, והמדריכים והחניכים מנצלים אותם. לא אהבתי את הכתבה בגלל השפה הלא עדינה שבה השתמש הכותב, ובגלל התוכן.

החניכים צריכים להבין שהמדריכים החדשים והמדריכים בכלל באים לעזור להם, ולכן זה לא יפה שמנצלים אותם וצוחקים עליהם. צריך לזכור שהמדריכים הם בני אדם שיכולים להיפגע מהבדיחות האלו.

מאוד עצוב לקרוא על המציאות שהמדריכים הוותיקים מנצלים את המדריכים החדשים ושולחים אותם לעשות את העבודות השחורות. לדעתי, הם צריכים להסביר להם את העבודה בבית הגלגלים ולהרדיף אותם צעד אחר צעד.

לאפי ג'זמעה

די לאטימות

במוסף "7 ימים" של "ידיעות אחרונות" פורסמה כתבה נרחבת על המאבק של בית הגלגלים לקבל מגרש להקמת בית קברע לאגודה.

הכתבה, שהיתה אוהרת מאוד, כללה הערות מרגיזות מאוד של השכנים המתנגדים. החלטתי לפנות למוסף כדי שיפרסמו תגובה במדור המכתבים למערכת.

הקטע לא פורסם ב"ידיעות אחרונות", אבל גם פירסום ב"ידיעות בית הגלגלים" שווה משהו, לא? אז הנה נוסח המכתב:

בחברה הישראלית יש אטימות לגבי אנשים בעלי צרכים מיוחדים. הגיע הזמן שאנשים יפתחו את הלב ויקבלו את בעלי המוגבלויות.

החברה הרגילה חוששת מהשונה. מי שנימצא ב"בית הגלגלים" הוא אדם ככל בני האדם. גם לו מגיע שיהיה לו מקום משלו.

אולי אם המציאות היתה מתאכזרת למי שהשכנים המתנגדים, והם היו מתמודדים בעצמם עם קושי כזה, הם היו מתחילים לחשוב אחרת.

יגאל פיין

ידיעות בית הגלגלים

עיתון בית הגלגלים, אגודת ש"י מנהלת סניף הרצליה: לאורה קורטן מנהל סניף ירושלים: אבי מור מנהלת סניף דרום: אורה ביתן מנהלת סניף צפון: סוזן ניירנס חברי מערכת: משתתפי חוג עיתונות בהרצליה, הנגב והגליל

טלפון: 09-9557999 פקס: 09-9512006 יוצא לאור בחסות "ידיעות יבנה" רח' יגאל אלון 125, ת"א, טל. 03-6966983 www.yedichon.co.il e-mail: yt@yedioth.co.il

עורך אחראי: יואב לין עורך ראשי: יהודה יערי

יליק כל כך

חנוכה בבסיס חיל האוויר בחצרים. משחקי תחנות, קריוקי, ריקודים, סופגניות – ומה עוד צריך?

הכל מוכן להמראה

גם אנחנו הענקנו תעודת הוקרה על הפעילות, ובמחיצאות כפיים סוערות וקריאות כייפק היי הודינו לכולם ונפרדנו לשלום. עד הפעם הבאה, כמוכן.

למי איכפת? כפי שהובטח, הכרוננו על הוו"כים, אשר סיימו את הסבב של כל התחנות בקבלת תעודת הצטיינות של החיל ופרס אשר הוענק על ידי מפקד הגף: כוס חרס עם שם החניך וסמל היחידה. כמו שבטח ניחשתי, כולם קיבלו את הפרס.

אורה ביתן

מערכות ירי. קושטים בשלטי חנוכה, עלה, מוזיקה נעימה ובי"ת רבים שציפו לנו. רות וצפייה בסרט קצר זיגף מערכות ירי בחיל עילות בתחנות. תחנות מ'חידון, אוריגמי (קיפודים), חפש את המטמון חבא בערימת נסורת), י'נג, טיפופי נרות, הפ'ת, חידוני תפוזרת ותח'י טייס" – שבה כל אחד את קסדת הטייס, אפור, זל כיסא המפלט וכמובן לם. לאחר שעה וחצי, הת' כנסנו לקריוקי. מהר מאוד הבנו שכולם רוצים לרקוד (גם לאי פשרות הו היינו מוכי'נים). פיזרנו את הכי'סאות ופצחנו בהשתר'ללות על רחבת הריי'קודים – חניכים, מד'ריכים וחיליים. גשום בחוץ, אבל

מוכרחים להיות שמח?

מצד אחד, הפסטיגל הוא מופע שטותי לילדים במחירים מופקעים. מצד שני, אם זה עושה שמח, מה רע?

למה אני בעד הפסטיגל? קודם כל, למה לא? אני בעד כל מה שעושה טוב לאנשים, או לפחות לא עושה להם רע. אז מה אם כל המשתתפים פשוט דוחים אחד אחד? (אולי חוץ מאחות של שני המקסימה). ונכון שהפורום של הפסטיגל מלא בכל מיני הודעות מטופשות: "הראל סקעת ההורס", אגם המדהימה", ועוד הודעות מאוד מאוד חכמות. ונכון שהמחירים יקרים להחריד, ולא מוצדקים בעליל. אפילו שקל לא צריך לשלם בשביל להיכנס למופע הזה. בעצם הם צריכים לשלם לנו שנבוא לראות אותם. אבל מי שרוצה ללכת ואוהב את הרברים האלה, קודם כל נהנה – וזה חשוב בחיים. חוץ מזה, זאת תחרות, ורוב הסיכויים שרוב האמנים יפסידו, וזה גם חשוב. שילמדו קצת, מה קרה? חשוב גם שיהיו מופעים תת רמה, כדי שנרדע לה' עריך מופעים ברמה. ובעצם, הפסטיגל הוא הפקה מושקעת, וסוף סוף עושים פה משהו כמו שצ'ריך, בלי לחפף. אני יודעת שנראה כאילו שאני מגדרת את הסיבות בעד הפסטיגל, וזה קצת נכון, ואפילו יותר מקצת. אבל הרבר הכי בעד שאני יכולה להגיד זה שגם אני בתור ילדה הלכתי לפ'סטיגל פעם אחת, והיה לי מאוד כיף. זאת היתה חוויה מיוחדת, וזה עשה לי את חנוכה. אז רק בשביל שאולי יהיה זיכרון קטן כזה, אני בעד הפסטיגל. אביגיל ברנבלד הקטע לקוח מתוך "ידיעות קבוצת האריות", העיתון החדש של קבוצת האריות בירושלים, בעריכת אורי סוויסה

השירים יוצאים מהארון

השירים שלי מחכים שמישהו יעזור לי לסדר את המילים, לכתוב להם לחן ולהוציא אותם לאוויר העולם

מאת דודו ארג' "ידיעות בית הגלגלים"

בתקופה האחרונה אני כותב המון שירים. לפעמים אני עובד על השירים עד שלוש לפנות בוקר, וזה גורם לי להרגיש אהבה בלב. בזכות השירים סוף סוף אני מאוהב בעולם. אם הם ייצאו לעולם אני שים יאמינו לי שאני יכול לעשות מה שאני רוצה עם החיים שלי. אבל יש לי שתי בעיות קטנות. אחת, אני צריך עזרה עם הסדר של המילים. לפעמים המילים מתבלבלות לי, ואני צריך שמישהו יעזור לי לסדר את המי'לים כמו שצריך. בעיה שנייה היא שהשירים שלי מחכים למוזיקה. הייתי רוצה שילחינו לי אותם, ושהם ייצאו לעולם, שישמעו אותם ברדיו ושאני אהיה מפורסם. זה הח'לום שלי. בינתיים השירים שוכבים להם בארון, מחכים שמישהו יטפל בהם. אני מאמין שבזכות השירים שלי אני עוד אצא לעולם ואגיע רחוק:

הפיתוי

כי פשוט יופיך הורג אותי כאשר את כובשת אותי למרחקים או אני מרחף מבין העננים אני לא אוכל לעמוד בפיתוי שלך לעולמים רואה מלמעלה את דמותך אשר קוראת לי מבין העננים ואז היא שולחת דימעה מעיניה אל תוך ליבי ואז אני יודע שעוד פעם התאהבתי. אני לא אוכל לעמוד בפיתוי שלך לעולמים.

כשאני נזכר בכך לעמוד בפיתוי שלך כבר אני לא יכול כי כל פעם שאני נזכר בכך את פשוט שוברת את ליבי כל יום מחדש או בא לי לנשק אותך עד כלות הנשימה את פשוט שוברת את ליבי ואת נשמתו ואז אני לא אוכל לעמוד בפניך

שנינו ביחד

כי לבבותינו שייכים לעולם הזה בחלומי אני רואה את עיניך היפות והן שולחות לי קרן אור שנינו ביחד, אף פעם לא לבד כי לבבותינו שייכים לעולם הזה אף אחד לא יוכל לעצור את אהבתנו כי שנינו נועדנו זה לזה עד סוף הדורות ככה כתוב בספרים וככה זה יהיה

שנינו ביחד אף פעם לא לבד כי אנחנו אוהבים ולעולם לא ניפרד אם השמיים יתפרקו או אף פעם לא נאהב לעולמים כי ליבי יהיה שייך למישהי אחרת ואני תמיד אוהב אותך ולמרות שאת שייכת למישהו אחר תמיד אצייר את דמותך בחלומי שנינו ביחד, אף פעם לא לבד

חוגגים מדור לדור

קבוצת המבוגרים מירושלים חגגה את חנוכה בבית אבות, יחד עם דיירי המקום

חג מד

כל הקבוצות של סניף נגב חגגו את ז

הובלנו למקום, גף מ מצאנו קירות מק כיבוד רב, דוכני הפז עיקר חיילים והיילו לאחר הדלקת הנו המסביר את פעילות האוויר, ההחלה פע גיוס לחיל האוויר ענ לי נייר), צביעת כו (כד חרס שהוא כדורסל, באולי רה העיוורו נת "אני חבש א ישב ע הצטל

היה ברור לנו שנחגוג את חנוכה בנגב ביחד כל הקבוצות. הבעיה הראשונה: למי צוא מקום מספיק גדול. בחודש נובמבר נוצר הקשר עם אגף תחזוק קה של בסיס הצירים. מפקד האגף נתן את הסכמתו הלבבית לאירוח משתתפי בית הג' לגלים אצלם בבסיס לחגיגת חנוכה. כך החל תהליך האירגון: שיחות טלפון ניות רבות, קבלת אישור ממפקד הב' סיס, פגישות עם מדריכים אחר ראים, חלוקת עבודה בין הקבוצות ולבסוף הפגישה המיוחדת.

ל. היום הגדול הגיע. צוות חלוץ של בית הגלגלים הגיע בצהריים כדי לב' דוק שכל המעוררות עובדות וה' כל מוכן לקראת' נו. לקראת ערב כל ההסעות (או' טובוס, רכבים של הורים ומדרי' כים) התייצבו בש' ער הבסיס ובשירה

סופגניות עם סחוג ומיונדז!?

בירושלים חגגו את חנוכה בדרך מקורית במיוחד. נסו לדמיין מה הם ישימו באוזני ההמון

קבוצת הבעייתיים מירושלים חגגה את חנוכה בביתו של המדריך יוני. החברה הדליקו נרות ושיחקו משחקי חג, עם פרסים שווים מאוד. היה כראי לנצח. בחנוכה נערכה גם מסיבת בת מצווה לשני בקיבוץ רמת רחל. כל הקבוצה הגיעה לברך את כלת השמחה. קבוצת האריות, גם היא מירושלים, נסעה ל"מעלית הזמן" כדי לראות את העיר בתלת מימד. משם המשיכו החברה לה' לה' גוג את החג בבית הגלגלים, בקבוצות משימה ותחנות הפע' לה. היו גם סופגניות מומלאות בסחוג חריף ומיונדז. מקורי, לא?

חוגגים בת מצווה לשני. שמחה כפולה ומכופלת

חג יפה כל כך

שוב גילינו כמה מתוק השילוב בין בצק מטוגן, נרות דולקים ואנשים ששמחים להיפגש

מסיבת חנוכה של סניף גליל נפתחה בהענקת ספר זי' ברונות לכל קבוצה שעוברת שלב. בת אל מקבוצת "חברים" הקריאה קטע מרגש שהיא עז' מה כתבה. הילדים משדות יעקב הכינו מופע אש, ולאחר מכן היו פעילויות מהנות, כמו יצירת נרות וטיפטוף נרות על דפים. היה כיף מאוד. במקום הוגשו סופגניות, מטוגנים, עוגיות וכו'. היתה אווירה מאוד נעימה וכולנו נהנינו. מחכים למסיבה הבאה.

יואב חליווה

מבשלים לחג

חוג בישול בגליל עשה הכנות רבות לקראת חנוכה. איך אפשר לציין את החג בלי סופגניות, לביבות והדלקת נרות?

לרוץ עם לוחמים

אם הייתם צריכים לבחור משהו לרוץ איתו, לא הייתם הולכים על חיילי השייטת? אנחנו בחרנו בהם במירוץ הלפיד

מאת לאפי ג'ומעה "ידיעות בית הגלגלים"

חיילי השייטת יצאו למירוץ הלפיד, ואנחנו הצטרפנו אליהם. הלוחמים עשו את כל הדרך עד מפרץ חיפה, ונציגי סניף גליל ליוו אותם לאורך קילומטר וה' צי. היה מאוד כיף ללכת עם חיילים. הכרנו חב' רים חדשים ואנחנו מקווים שכל שנה נוכל לצאת למירוץ. קיבלנו חולצות של השייטת, צילמו אותנו לעיתון והיתה מוזיקה נחמדה. אנשים ממכוניות עברו וציפצפו לנו, והיתה שמחה גדולה. הלכו איתנו רבים וטובים: חיילים, שוטרים, אנשי מגן דוד אדום, קצינים, קצינות, צלמים. בסוף ההליכה נערכה שיחה מסכמת, הודו לנו על השתתפותנו במירוץ ואמרו לנו שהם מקווים שנשתתף גם בשנה הבאה. נתנו לנו סופגניות, שרו איתנו שירים יפים והיה לנו מאוד כיף. הלואי שנוכל להשתתף בפעילויות נוספות של השייטת.

כמו בית משוגעים

הקבוצה שלנו (אומב"ח) יצאה בחנוכה לביקור בבוק, שלטעמי היה קצת מוזר. אני בחורה רצינית שלא אוהבת שטויות. כשהגענו לשם פגשנו בחור מוזר, שהביא תיק מלא דרבוקות. כל מי שה' גיע הוא כיבוד אותנו ברבוקה, וכולם התחילו לתופף ביחד. הרגשתי כאילו אני בבית משוגעים. אחר כך נסענו לשחק באולינג, והיה נחמד. הצלחתי לה' פיל את החיילים עם עזרה של אחד העובדים. היה כיף. בניגוד לפעם הראשונה ששיחקתי באולינג, הפעם דווקא התלהבתי מהמשחק. אחר כך אכלנו ארוחת ערב קלה ונסענו לבית הגלגלים, שם בילינו בקריוקי. מהדיסקו לא כל כך נהנית, עד שב' סוף הם נזכרו לשים שירים טובים.

קרן נחום

הפסע הבופלא לספרד

לעבור ליבשת אחרת, כמעט ליפול מהמטוס, להגיע למלון בלתי נגיש, לטפס 12 מדרגות על הישבן, להתמודד עם גנבים? אין בעיה. למצוא מלווה שיסכים להצטרף לטירוף הזה? אפשרי. הכל עניין של רצון חזק וחברות אמיצה

מאת עמית אונגר
"ידיעות בית הגלגלים"

רעיון המסע המופלא שלי לסלמנקה עלה בראשי באשר ביקרתי בביתה של טל קלינג, והיא סיפרה לי שהיא נוסעת לספרד לכמה חודשי לימודים. כבר אז גמלה בליבי ההחלטה שיהיה המחיר אשר יהיה, אני אגיע לבקר אותה שם. היה לי גם ברור שלצורך הנסיעה הזאת אני לוקח איתי בתור מלווה את גוסטבו, ולא אף אחד אחר. מאז שהכרתי את טל וגוסטבו, שהיו מלווים בחוג פסיכודרמה, נוצר בין שלושתנו קשר של חברות עמוקה, שנמשך עד היום. בשבוע שהיא נסעה כבר התחלתי להתגעגע, וידעתי שבחנוכה זאת תהיה הודמנות נהדרת לנסוע ולבלות שם שלושתנו ביחד.

וכך, ביום הראשון של החג, מצאנו את עצמנו נוחתים בגמל התעופה של מדריד בפתחו של מסע מותר. אבל כנראה שלפני שנהגים צריך להילחץ, כי בלי בעיות הרי אי אפשר.

כבר כשרצינו לרדת מהמטוס התברר שאין להם מעלון, וכך נאלצו להוריד אותי במדרגות וכמעט התגלגלתי למטה.

אבל זה עוד כלום לעומת המדרגות שחיכו לנו במלון. עוד באותו ערב התלפנו מלון, והלכנו לאכול ארוחת ערב בבית משפחתו של ארנסטו, חבר ילדות של גוסטבו.

במדריד טיילנו יומיים. היה יפה במיוחד לראות את הקישוטים המוארים בלילה לקראת חג המולד.

היתה לנו גם תקרית לא נעימה במדריד: בזמן שטיילנו בעיר, גוסטבו שם לב שמישהו הולך אחריו כבר כמה דקות. פתאום הוא הרגיש מכה מאחור, הסתובב אל האיש ושאל דווקא בעברית: "מה קרה לך?".

התברר שאותו אדם תיכנן לחטוף לי את התיק, בעזרת שני שותפים. ניגשנו לשוטרים בקצה הרחוב להתלונן בפניהם. מייד יצאו למרדף בערך 20 שוטרים, אבל הגנבים נמלטו מהמקום.

עמית וטל בבית קפה ספרדי. טיול נחמד עם חברים נפלאים

נתינה שואה תפנים

נועם דיצ'ק מתאר את התמודדותו עם המחלה הנדירה A.L.D, בספרו האישי "ידיד נפש"

מאת הודיה אוחנה
"ידיעות בית הגלגלים"

הלומו של נועם בן ה-26 הוא להיות סור-פר. הוא כותב בבר מגיל חמש, אך בעצם התחיל לנהל יומן מגיל 14 - כאשר התגלה לו שהוא חולה.

"ידיד נפש" הוא היומן שנועם כתב מגיל 14 ועד 20. בתקופה זו הוא היה מאושפז בבית חולים, והוא לא חשב על תגובות הקוראים ליצירה. הוא פשוט כתב יומן מאוד אישי.

נועה ברקת, סופרת, עזרה לו להוציא את הספר לאור. תחילה הוא עיבד את הספר, ובהמשך נועה עזרה לו לחלק את הספר לשיעורים, לתת כותרות לכל שער ולשנות את השמות של הדמויות. נועם עצמו המציא את שם הספר, "ידיד נפש", כי הספר כולו עוסק בבדידות, חברות וידידות.

מחלתו של נועם - A.L.D, נדירה ביותר. מדובר במחלה שברוך כלל מתים ממנה בגיל צעיר, וחולים בה בעיקר בנים. היא התגלתה בגיל 15, לאחר הופעת סימנים שונים (היד התכופה, בעיות התנהגות, נדודי שינה).

הבעיה נובעת מאי יכולתו של הגוף לפרק שומנים מסוג מסויים. השומנים מצטברים במערכת העצבים ובסופו של דבר גורמים נזק למוח. נועם נאלץ לעשות דיאטה במשך תקופה מסויימת.

אביו הקים עמותה קטנה עבור אנשים עם אותה מחלה. אחיו בן ה-17 הוא נשא של המלה, בשם "השמן של לורנצו". נועם טופל במשך שנים בשמן (הוא טוען שזה לא בריא), והיום הוא נוטל כדורים. הרברים האלה יכיר לים לעכב את המחלה, אך לא לרפא אותה או לתקן את הנזק שכבר נגרם.

נועם גר בכישורית כבר שבע שנים. זהו קיבוץ לבני 18 ומעלה, אנשים עם צרכים מיוחדים. חיים שם רווקים ונשואים, וכולם עובדים בקיבוץ (לול, חדר אוכל, מטבח). יש כ-120 איש במקום. מתקיימת פעילות ענפה בתחומי התרבות (תיאטרון, קרמיקה, ריקודי עם). נועם מספר שהוא מאוד נהנה שם, וגם עורך את עיתון הכפר.

לפני שהגיע לכישורית, הוא היה חבר בגי' רעין של הנוער העובד ויצא איתם לשנת שירות מאוד מיוחדת וחויייתית. בתור אדם בעל עקרונות הוא אישית תרם מכספי הניכות שלו לטובת הגרעין. בספר שלו הוא כותב גם על חוויותיו בשנה זו.

נורא נהנית לשמוע על הספר. אני חושבת שתצדיק אומץ לכתוב ולפרסם רברים כאלה אישיים.

סרט

לחיות לנצח

"מעייני הנצח" הוא סרט על משפחה מורחבת, שבה אף אחד לא מת, בגלל שכל בני המשפחה שתו מאיזה מעיין. חל עליהם איסור לגלות לשום אדם את הסוד המשפחתי. העלילה מסתבכת כשהבן מתאהב בבחורה רגילה. ערב אחד הם יושבים מסביב למדורה ומגלים אחד לשני סודות. פתאום נפלט לו מהפה הסוד הגדול, כי הוא אהב אותה וסמך עליה.

אבא של הבחור שמע שהסוד נחשף, אבל הוא לא כעס. האב נסע לטיול עם הבחורה והסביר לה את ערך החיים והמוות.

המשפט הכי חזק שהוא אמר לה, וזה בעצם המסר של הסרט: "אל תפחד מהמוות, תפחד די מהחיים שלא חייית כהלכה".

שניר מרחב

נטע. התאמת מטפל היא כמו שידוך

המצב הביטחוני משפיע על המוטיבציה של העובדים להגיע ארצה? "לפעמים. יש כאלה שלא מעוניינים להגיע לישראל".

היו פירסומים רבים על מקרים של ניצול עובדים זרים.

"כמוכונן שזה אסור על פי החוק. התופעה פחות נפוצה בעבודת סיעוד, ויותר בחקלאות ובניין. עובדי כד שלא מרוצה יכול לפנות לחברת כוח אדם ולהפוך משפחה אחרת. יש גם את אירגון 'קו לעובד', ששומר על זכויות העובדים הזרים".

בתקופה האחרונה מוגרשים עובדים זרים רבים. מה דעתך על כך?

"בשנה האחרונה גירשו המון עובדים שלא היתה להם ויזה. המחשבה היתה שזה יעזור לצמצם את האבטלה, אבל בפועל הישראלים לא רוצים את התפקידים האלה. לדעתי, היה צריך לשקול כל מקרה באופן אינדיבידואלי ולהחליט אם לאפשר להם להישאר בארץ".

* בהכנת הכתבה השתתפו כל חברי מערכת הרצליה

אין תוצאים תטפל תתאים?

מה התהליך שצריך לעבור מי שזקוק לעובד זר? כיצד בוחרים את האדם המתאים למשימה? מה קורה אם החיבור בין המטפל למטופל לא מצליח? נטע פיק, מנהלת חברת סיעוד, מסבירה

מאת אלעד בן חור
"ידיעות בית הגלגלים"

"יש ויש. עבודה עם אנשים זה לא מתמטיקה. בג' לל זה עוסקים בזה אנשים שמבינים בתחום".
האם ההגבלה על משך השעות של העובדים הזרים לא פוגעת במטופלים, שנאלצים להתרגל כל פעם למטפל חדש?
"הנהוג הוא שאם הכל עובד בצורה תקינה, המטפל יכול להמשיך גם מעבר לארבע שנים, בתנאי שהמטופל מעוניין בזה".

איך בוחרים את המטפל המתאים?
"זאת שאלת השאלות. נוצרת כאן מערכת יחסים, והדברים לא פשוטים. אנחנו מנסים לברוק את מצב המטופל. מבקרים אצלו בבית, בוחנים את המגבלות הפיזיות ואת הצרכים הרגשיים. זה כמו שידוכים, ולא תמיד זה מצליח. אבל זאת לא חתונה קתולית, ואפשר לנתק את הקשר".

מאיפה מגיעים העובדים?
"לא רק מהפיליפינים, מגיעים גם ממזרח אירופה, בעיקר מבלגיה ורומניה".

מה השכר שהם מקבלים?
"השכר ההתחלתי הוא 550 דולר לחודש, ובנוסף דמי כיס של 80 עד 100 ש' לשבוע, וגם דמי הבראה ופיצויים במקרה של פיטורים או מות המטופל".

איך אפשר לעזור למטפל להשתלב במשפחה ובארץ?

"משתדלים להכין אותו כבר בחו"ל לגבי המשפחה שהוא מגיע אליה. האנשים בארץ צריכים להבין שהם מגיעים מתרבות לגמרי אחרת, והם קצת נמדצים בהלם. זה קושי הרדי של שני הצדדים. צריך לתת זמן לדברים עד שמסתגלים, ולהתייחס בכבוד הרדי".

אין סיבה לתסיבה

פעם היתה מסורת של מסיבות ענק בבית הגלגלים, בהשתתפות כל החניכים. היום אף אחד לא לוקח יוזמה, וכל קבוצה דואגת לעצמה. וגם זה רק במקרה הטוב

מפגש של כל הסניפים בפתח תקווה. כמה חבל שהמסורת לא נמשכה

הגלגלים מכל הסניפים. רק כמה חבל שמאז לא היה אירוע דומה לזה. כיום יש תחושה שכל חניך או מדריך דואג רק לקבוצה שלו. כך, במקרה הטוב, אנחנו רואים מסיבה קטנה בקבוצה מסויימת. למה זה קרה לנו – האם זה רק בגלל שהאגודה גדלה והתרחבה, או אולי כבר אין מי שייקח יוזמה ויארגן אירועים בסדר גודל כזה?

כולם. הרבה פעמים באירועים אלה היינו פוגשים אנשים שלא יצאו לנו לפגוש הרבה זמן, ומייד התחילו סיפורי הנוסטלגיה. תצויין לשבח ולטובה היוזמה של אברמי טורם – המנכ"ל, ואיציק זילברמן – מנהל סניף ירושלים באותם ימים, שלפני שנה וחצי ניסו למסד מסורת בבית אירגנו בחופשת סוכות הפנינג של כל בית

מאת עמית אונגר "ידיעות בית הגלגלים"

עד לפני כמה שנים היה בבית הגלגלים סניף מרכזי אחד, ששכן בבית ישן וקטן ברחוב קרן הי-סוד.

היו בו חמש קבוצות סדירות וקבוצת בוגרים אחת, מזכירות ומנהל אחד לכולם. עברו השנים, וכי עקבות הבטחות להגדלה בתקציבים החליטו בהנהלה להתרחב ולפתוח סניפים בירושלים, בצפון ובדרום.

בכך הפכו את בית הגלגלים לרשת, במטרה לתת מענה ליותר פונים מקרב אוכלוסיית הנכים להשתתף בפעילויות האדירות שמקום זה מציע.

איני רוצה להיכנס לדיון האם זה היה צעד נכון או לא. אני רק רוצה להפנות את תשומת ליבכם, שמאז חל איזושהו שינוי (ולא בטוח שהיו נתנים במשימה קום להציע, במיוחד לאוכלוסייה הבוגרת, שאליה גם אני משייך).

מי בכלל זוכר כיום את מסיבות הענק שהיו מתקיימות בתוכה ופורים? ומי זוכר שזמרים כמו אביב גפן, גידי גוב, דני סנדרסון, להקת "אטרף" ועוד רבים וטובים התחילו את הקשר שלהם עם המקום, דרך הופעות הענק שהם היו נתנים במסיבות? שלא לדבר על ריקודי הדיסקו שהיינו עורכים כים בסיום ערב כזה, עד לשעות הקטנות של הלילה.

מסיבות אלו היו גם הזדמנות לחברי ההנהלה המורחבת לרדת אל העם, כמו שאומרים. אבל בעיקר זאת היתה הזדמנות בשביל כולנו להיפגש עם

איזה קור!

יש אנשים שאוהבים את החורף, ויש כאלה ששונאים אותו. מה שבטוח, אי אפשר להישאר אדישים אליו

מאת שירה דנטה "ידיעות בית הגלגלים"

נכון, לחורף יש יתרונות ויש גם חסרונות. כמו לכל דבר בחיים.

למשל: בחורף יורד גשם, וזה מנקה את הרחובות מליכלוכים וזיהומים – וזה יתרון גדול.

בחורף אפשר להתפנק ליד התנור או מתחת לשמיכה, ולהינות משוקו חם ומרקים. גם זה יתרון.

מצד שני, כשיוורר גשם מצטברות שלוליות בגורמות לחלק מהאנשים להירטב. בחורף קר, וכתוצאה מכך אנשים יכולים לחלוט.

יש רוחות שלעיתים גורמות לנוקמים. ההמלצות שלי: לא לצאת החוצה ללא מעיל, כפפות ומטרייה. עדיף פשוט להישאר בבית מתחת לשמיכה ולקרוא שיר של עינב חיון על החורף.

עונה חדשה

ישבתי לי בחלון מסתכלת על השמיים הכחולים והיפים. פתאום השמיים הופכים שחורים ועצובים. אבל גשם זה לא רק עצב, זה גם התחדשות וניקיון, זה גם פריחה ואור. זה הכינרת השמחה והמים הנקיים והחדשים, הציפורים עם הציוץ אחר הגשם, הניקיון הטהור של נחל זורם. כשהשמש מציעה מתחת לעננים זה אומר שדברים חדשים מתחילים שתקופה אחרת מתחילה תקופה של ניקיון וטהרה תקופה של פרחים חדשים תקופה שהכל חדש, נקי ורענן.

עינב חיון

תעלומת האהבה

כולנו זקוקים לאהבה, וכולנו מחפשים אחריה. לפעמים, כמה עצוב, אנחנו גם הורסים אותה

מאת ארז דבורי "ידיעות בית הגלגלים"

אהבה היא הרגש הכי חזק והכי יפה.

למה? כי כשגבר או אשה אוהבים אחד את השני, אין שום דבר שיכול להפריד ביניהם. הגבר חייב להתחבר עם אשה, ולהיפך. אי אפשר בלי הרגש הזה, מכיוון שכולנו מוכרחים לאהוב.

יש סוגים נוספים של אהבה: בין בני המשפחה – אהבה זו לא יכולה להימחק בחיים; אהבת אם – היא הכי חזקה בעולם; גם אהבת אב, אחים ואחיות זו אהבה, אבל אין כמו אהבתה של אמא.

יש סיפור מיוחד שמדבר בדיוק על הנושא הזה:

למלאך הגיע ממלכת האור לעולמנו ורצה לקחת מכאן דברים יפים. הוא הסתובב בשדה וראה פרח יפה. לקח איי תו המלאך את הפרח. הוא הגיע לבית וראה תינוק מחייך. לקח איתו המלאך את החיך. ואז הוא ראה את אימו של התינוק קוראת לו, כי היא רצתה לבנות כשהוא הגיע לשמיים הוא רצה לבי דוק את מה שהביא איתו. הוא ראה שה פרחים נבלו, התינוק נדרם, אבל אהבת האם נשארה חיה.

מה קורה כאשר שני אנשים שאהבו מאוד והתחתנו, מחליטים אחרי שנים להתגרש? האמת שאני לא מבין למה ישנם מקרי גירושין. למה הם מוחקים את האהבה שהיתה להם, והורסים את כל מה שבנו ביניהם?

אני מאמין שהאהבה תמיד תבער בלבבות, ותמיד יהיה סוד בעינינו איך אדם מתאהב ולמה זה קורה.

אנחנו בשידור?

חדשות מרעישות מחוג התקשורת בסניף הדרומי: העיתונאים הצעירים סיימו את פרק העיתונות הכתובה, ועוברים עכשיו לשרד ברדיו

מאת חברי מערכת נגב "ידיעות בית הגלגלים"

החוג לתקשורת בסניף הדרומי בולל שני חלקים: פרק א' עסק בתקשורת באופן כללי עם התמקדות בעיתונאות; פרק ב' מתמקד בעיקר בנושאי רדיו. עם סיום החלק הראשון של החוג התכנסנו וניסינו לסכם מה עברנו עד כה.

נטישה: "החוג היווה עבורי מעין מסגרת שבה היה ניתן לשלב חוויות חברתיות ולימודיות. קיבלתי כלים שבעזרתם ניתן לפתח כישורים המסייעים לנו בהבנת הכתוב."

גד: "התייצבנו מדי יום שני במקף א' בבאר שבע, ושם למדנו תקשורת מהי. למדנו כיצד מכינים ועורכים עיתון ומהם מרכיביו החיוניים. "למדנו גם כיצד להתמודד עם סיטואציות קשות, למשל פירסום כתבה שעלולה להוביל לאסון, או תמונת אשר יעזעזעו קוראים רבים. למדנו כיצד להכין כתבה טלוויזיונית, מהי צנזורה, תחקיר ועוד ועוד."

הודיה: "בפגישתנו הראשונה למדנו איך כותבים עיתון, אלו מדורים יש בו, למה בכלל צריך עיתון. בפיגשה השנייה ביצענו תחקירים מעניינים על דברים שקרו באמת, ולמדנו את מי כדאי לשאול שאלות, כדי להתכונן להכנת הכתבה. בפגישות הבאות למדנו מהי אתיקה, אלו שאלות המושג מעורר ועוד.

"אני מרגישה שעכשיו, אפילו אנחנו יכולים לכתוב כתבות מעניינות, כתבות שעוסקות בספורט, עסקים, פוליטיקה וכל נושא אחר."

סועד, אוריאל וספי: "רצינו לשתף אתכם בפעילות מסויימת שעשינו בחוג בנושא 'סקופ'."

"התחלנו לקבוצות בעזרת משחק ששני המדריכה שלנו המציאה, במהלכו השגנו חפץ, שתי תמונות, ושתי כותרות מהעיתון. בעזרת כל אלה היינו צריכים להרכיב כתבת סקופ."

"הקבוצה שלנו קיבלה דיסק, תמונה של איש מפ"עיל שלט, תמונה של משחק מירוצי מכוניות, והכותרות: 'כדור בלב' ו'המהפכה'. אחרי שסיימנו עם הצחצח קים שלנו, החלטנו להתרכז בכתיבת הכתבה. נושא הכתבה היה תאונות הרכבים בארץ."

"מסופר על אדם שעשה תאונת דרכים ולאחר שעבר שיקום הצטרף לאירגון 'אור ירוק', אשר עזר לו להמ"ע

ידיעות בית הגלגלים

מתגלגלים לעולם מחושב

בחוג המחשבים לומדים
לגלוש באינטרנט, ולסניף
דרום יש אפילו אתר מיוחד

מאת יצחק ורפאל
"ידיעות בית הגלגלים"

מה זה בעצם מחשב? מחשב זה לוח אם
ומעבד, וכל השאר זה תוספות.
התוספות כוללות דיסק קשיח, צורב, פלור
פי, די.וי.די, סי.די. רום, זיכרון, כרטיס מסך
וכרטיס קול.

בנוסף ישנם החלקים החיצוניים, שכו
ללים צורב חיצוני, דיסק קשיח חיצוני, סר
רק, מקלדת, מסך, עכבר ומדפסת.

במחשבים שונים יש מספר מערכות הפע
לה שונות: DOS, NC, חלונות 95, 98 ומיל
ניום ועוד.

בבית הגלגלים דרום ישנו חוג מחשבים.
לומדים שם על תוכנת power point,
word, איך לבנות אתר אינטרנט, ולומדים
איך לגלוש באתרים.

לסניף יש אתר ובו אפשר למצוא פרטים
על הקבוצות והחוגים השונים. אפשר לראות
תמונות מפעילויות ומהקייטנות, לעיין
בלוח השבתות של השנה, ובפורום ההודעות
אפשר להתעדכן בחדשות הקבוצה ולהעביר
מסרים אחד לשני.

בנוסף, אפשר למצוא באתר את כל הטל
פונים של החברים לקבוצה או לקבוצות אחר
רות, פעילויות, מתכונים טעימים ועוד רב
רים מעניינים.

המחשבים מהווים יתרון עצום ופותרים
לנו דלתות לעולמות חדשים.

מנהיגים את התקשורת

חברי חוג תקשורת בנגב
משתתפים בסדנת רדיו
מקצועית. בחוג מנהיגות
יוזמים פעילות לשינוי
היחס לנכים

מאת ספי, סועד ואוראל
"ידיעות בית הגלגלים"

שני חוגים מיוחדים מתקיימים אצלנו
בדרום, ובטח תתעניינו לשמוע קצת
עליהם: תקשורת ומנהיגות.

בחוג תקשורת יש 13 חניכים: ספי, סועד,
אוראל, יצחק, דור, גר, הודיה, נועם, נטשה,
מיכל, ירון, רמיל ורפאל.

אנחנו לומדים על עיתונות, כותבים כת
בות, מבצעים תחקירים, מעלים סטואציות
ודנים בנושאים שונים. המשתתפים לומדים
ממה כתבה מורכבת, איך עושים תחקיר,
מהי אתיקה עיתונאית. בהמשך עברנו לפ
עילות ברדיו דרום, לסדנת תקשורת בתחום
הרדיו.

בחוג מנהיגות משתתפים בני נוער ממ
קיף א' וחניכים של בית הגלגלים. יחד אנח
נו מעלים רעיונות לשינוי סטיגמות על אנ
שים עם מוגבלויות שונות. ממקיף א' מש
תתפים שישה תלמידים מכיתות ט', ויש גם
שישה חניכים מבית הגלגלים מגילאים שר
נים.

זהו חוג שמתקיים כבר שנה שלישית בר
ציפות. בשנתיים הקודמות בחרנו כפרוייקט
סיום להיכנס לכיתות ח' ולספר מה עשינו
בחוג. סיפרנו על עצמנו ואיך אנחנו מרגי
שים כבני נוער בחברה.

הרגשנו שבזכות הכניסה שלנו לכיתות
וההסברים שלנו לבני הנוער, הצלחנו לחולל
איזשהו שינוי ביחס לאנשים עם מוגבלויות.

אתר היכרויות לנכים? לאו דווקא!

לאפרת אליהו נמאס לשמוע בבליינד דייטים תגובות מביכות על המגבלה הרפואית שלה.
אז היא פתחה עם אחיה שי אתר היכרויות, שמיועד לאנשים עם מוגבלויות (אבל לא רק)

מאת חברי מערכת הרצליה
"ידיעות בית הגלגלים"

אפרת אליהו, כמו רבים אחרים,
יצאה כמה פעמים לבליינד דייטים עם
בחורים שהכירה באינטרנט. בשהם
שמועו על המגבלה הרפואית שלה, לא
כולם הגיבו יפה.

אפרת (32) החליטה לעשות משהו
בעניין: היא הקימה יחד עם אחיה שי
(26) אתר אינטרנט לאנשים עם מוגב
לויות. שמו בישראל: LoveDavka (לאו
דווקא).

אפרת מסבירה: "זה אתר היכרויות
לאנשים עם מוגבלויות פיזיות ונפ
שיות, אבל אנחנו פונים לכל האוכלו
סייה. מי שנכנס לאתר יודע שיש אפשר
רות לפגישה עם אדם בעל מוגבלות
כלשהי".

האתר הוקם לפני חודשים אחדים,
וכבר הספיקו להירשם אליו יותר
מ-800 חברים. יש גם פעילויות לא ויר
טואליות, כמו טיולים ומסיבות. בט"ו
בשבט, למשל, אירגן הצוות יום נטיעות
ביער חרובית. הכוונה היא להמשיך לה
רחיב את הפעילות ואת תוכן האתר, וב
עצם להפוך אותו לפורטל לאנשים עם
מוגבלויות.

לאפרת עצמה יש מחלה נדירה במע
רכת החיסון, שגורמת לחולשת שריר
ים. עקב איבחון לא נכון וטיפולים לא
מתאימים שקיבלה בעבר, נפגעו גם הריאות
שלה. בעזרת טיפול תרופתי היא חיה ומתפקדת
כרגיל.

במקצועה היא בודקת פוליגרף, והרי כשמתע
סקים בבליינד דייטים אף פעם לא מוזק לדעת
את האמת. היא גם גרפולוגית מוסמכת, וגם זה
יכול להיות שימושי כשמנסים להכיר אנשים
חדשים.

למה צריך אתר מיוחד לאנשים עם נכות, הם
לא יכולים להשתמש באתרים הרגילים?

אפרת: "קודם כל, זה אתר שמיועד לכולם.
אנחנו ממש לא חושבים שאנשים עם מוגבלות
צריכים לצאת דווקא עם בעלי מוגבלויות. אבל
רצינו לענות על צורך מסוים, ולנטרל את גורם
ההפתעה. ככה אנשים יידעו שיש אפשרות שהם
יפגשו אדם עם מגבלה.

"בעיתונות פורסם סיפור על בחור נכה שרצה
להופיע ב'קליקה', ערוץ ההיכרויות בטלוויזיה.
התשובה שהוא קיבל: 'זאת תהיה התאבדות

אפרת ושי ביום הנטיעות. עוד יצמחו פה אהבות רבות

טלוויזיונית'. היום הוא רשום אצלנו באתר".

מי הקהל שלכם?
אפרת: "פונים מכל הגילים ואיזורי הארץ,
בנים ובנות. הופתענו לגלות שגם אנשים בלי
מוגבלויות מיוחדות נרשמו, מתוך ידיעה שהא
תר שלנו יותר רציני. בניגוד להרבה אתרים אחר
ים, לפה נכנסים בעיקר כאלה שבאמת מחפשים
קשר אמיתי".

שי: "על פי מידע של הלשכה המרכזית לס
טטיסטיקה, חיים בארץ 800 אלף אנשים עם מוג
בלויות, ול-50% מהם יש גישה לאינטרנט. זה
קהל יעד די גדול".

השירות ניתן חינם?
שי: "כרגע זה בחינם, אבל בהמשך אנחנו מת
כננים לגבות סכום מסוים. נקווה להשיג מפרס
מים, כדי שנוכל לקבוע תעריף הכי נמוך שאפשר
שר".

אומרים שבאתרי היכרויות יש הרבה מקרים
של ניצול ורמאות. אתם לא חוששים מזה?
"ודאי שזה יכול לקרות. עד היום קיבלנו שתי

פקלידה ופציירת עם הרגליים

אנסטסיה עובדת על מחשב. גם את הקטע הזה היא כתבה ככה

אנסטסיה סינילוב משתתפת
בחוגי מחשבים ואמנות
בגליל, ומבצעת את
המשימות השונות בעזרת
כפות הרגליים בלבד

כשמתחיל חוג מחשבים בבית הגלגלים גליל, הדבר
הראשון שאנסטסיה סינילוב עושה זה לחלוץ נעליים.
בעזרת כפות הרגליים שלה היא משתתפת בפעילות ומ
בצעת את המשימות השונות, מעבירה את אצבעות רגליה
על המקלדת והעכבר של הלפטופ במיומנות מרשימה.
גם בחוג אמנות היא פעילה, אוהבת במיוחד בכף הרגל
ומציירת כמו אמנית אמיתית.

הנה קטע שאנסטסיה עצמה כתבה על המחשב:
"אני בת 14 ועליתי ארצה בגיל 9. אני גרה בחיפה. אני
משולבת בבית ספר רגיל פעמיים בשבוע, בכיתה ו'. כאשר
אני לא בבית הספר הרגיל אני בבית ספר מיוחד ששמו או
פקים, והוא נמצא בדרך הים בחיפה.

"אני אוהבת בזמני החופשי לשחק במחשב ולדבר ב-icq.
בבית הגלגלים אני אוהבת לצייר בצבעי גואש. אני מציירת
על הריצפה בעזרת הרגליים שלי. גם את הכתבה הזאת אני
כותבת (מקלידה ומפעילה את העכבר) ברגליים".